

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 4

гр. Ивайловград, 13.01.2023 г.

РАЙОНЕН СЪД – ИВАЙЛОВГРАД в закрито заседание на тринадесети януари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ЖИВКО Д. ЯНКОВ

като разгледа докладваното от ЖИВКО Д. ЯНКОВ Частно наказателно дело № 20235650200002 по описа за 2023 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 244, ал.5 от НПК

Производството е образувано по жалба от Х. И. Г. против постановление за спиране по ДП № 8/2022 г. по описа на РУ – Ивайловград, представляващо прокурорска преписка № 527/2022 г. по описа на РП- Хасково, ТО – Ивайловград, образувано и водено за престъпление по чл. 131, ал.1, т.12, вр. с чл. 130, ал.1 от НК – за това,дали на 01.02.2022 г. в с. Конници, общ. Ивайловград, Хасковска област , на Х. И. Г. е била причинена лека телесна повреда по хулигански подбуди, изразяваща се в разстройство на здравето.

В жалбата се моли да бъде отменено Постановлението за спиране на ДП като неправилно, незаконосъобразно и необосновано.

Съдът, като взе предвид жалбата, обжалваното Постановление и материалите по ДП № 8/2022 г. по описа на РУ – Ивайловград, установи следното:

С Постановление от 09.12.2022 г., наблюдаващият прокурор е спрял производството като е изложил мотиви за това, приемайки, че деянието не следва да се определя като такова по смисъла на чл. 131, ал.1, т.12, вр. с чл. 130, ал.2 от НК, а като такова по чл. 130 от НК. Сочи се, че съгласно особената разпоредба на чл. 161 от НК, престъплението се определя като такова от частен характер и, че пострадалият може да възбуди наказателно производство с тъжба до съответния Районен съд, поради което и на осн. чл.244, ал.1, т.1, вр. с чл. 25, ал.1, т.6 от НПК, наказателното производство е било спряно.

Видно от приложеното копие от известие за доставяне, Постановлението е било получено от жалбоподателя на 15.12.2022 г. Независимо, че липсва входящ номер на жалбата, то същата е изпратена чрез РП – Хасково, ТО – Ивайловград на 21.12.2022 г. до РС – Ивайловград, което е преди изтичане на законоустановения седемдневен срок, поради което съдът приема , че е подадена в срок.

Процесуално легитимиран да обжалва постановлението на прокурора за

спиране на НП е пострадалият или неговите наследници. Според легалното определение на чл. 74, ал.1 от НПК - пострадал е лицето, което е претърпяло имуществени или неимуществени вреди от престъплението.

Тези констатации водят до извода, че жалбата е процесуално допустима -подадена е в законоустановения седмодневен срок от лице, което е процесуално легитимирано да обжалва постановлението за спиране.

По същество, обаче същата е неоснователна.

В жалбата се твърди, че изводът на прокурора, че не следва деянието да се определя като такова по чл. чл. 131, ал.1, т.12, вр. с чл. 130, ал.2 от НК, бил необоснован и не кореспондирал с доказателствата по делото. Дори и да имало личен мотив, действията на св. Р., който бил кметски наместник били изключителни цинични и дръзки. Съдебната практика приемала, че деянието се характеризира с изключителен цинизъм, когато хулиганските действия са особено нагли и безсрамни, грубо нарушаващи нравствените принципи и чувства на гражданите. Хулиганските действия, отличаващи се с изключителен цинизъм, следвало да се считат и развратни действия, извършени публично и създаващи възмущение сред обществото, защото с тях се нарушавали правилата на приличие. Изключителна дързост била налице, когато в много груба форма се засягали интересите на обществото или личността, изразявали пренебрежително отношение към обществения ред или към други обществени или лични интереси. Такова било поведението на св. Р..

Изводът на прокуратурата бил необоснован – твърденията за установени от години лоши взаимоотношения, които ескалирали в скандали и физически конфликти били недоказани и необосновани.

Счита, че по делото не са извършени всички възможни действия за разкриване на обективната истина, не били изследвани и проверени всички факти и обстоятелства. В постановлението не били обсъдени и анализирани всички събрани доказателства в тяхната съвкупност – свидетелски показания, експертизи и документи.

Съдът не споделя доводите на жалбоподателя, като излага следните аргументи:

Действително практиката на ВС и ВКС не изключва, че действията по нарушаване на обществения ред могат да произхождат и от „личен мотив“, но само когато те са насочени към нарушаване на обществения ред и към явно неуважение на обществото, а не към нарушаване на конкретни лични субективни права на гражданите. В случая, обаче, данните за лична неприязън между жалбоподателя Г. и св. Р., сочат именно за престъпление против личността, а не за такова против обществения ред. От данните по делото безспорно е установено, че между двамата е имало натрупано в годините напрежение. Самият жалбоподател в показанията си сочи, че от около три - четири години не били в добри отношения със св. Р., като през тези години доста пъти били влизали в пререкания, предимно за пасища и ниви.

Видно от свидетелските показания на сочените от жалбоподателя Г.

като свидетели М.М. и О.Х., то същите отричат да са присъствали на спор между Г. и Р., като на св. ХАСАНОЛУ, жалбоподателят бил споделил, че са се скарали със св. Р., а на св. М., който го видял, че лежи на земята и му помогнал са да стане, че се е подхлъзнал и паднал. Според св. М., жалбоподателят бил употребил голямо количество алкохол. При опит да бъдат установени други свидетели на инцидента е извършен разпит и на св. М.Цв. – търговец с „пътуващ магазин“, който също отрича да е бил свидетел на сбиване между жалбоподателя и св. Р., като дори твърди, че този ден не е бил в селото. Св. Д. също не е пряк очевидец на случилото се, а преразказва това, което е било споделено от другите свидетели. Липсата на свидетели – очевидци на случилото се, до голяма степен ограничава публичността на деянието и от цялостната картина на случилото се не може да бъде направен еднозначен извод, че се касае за деяние, насочено към нарушаване на обществения ред и изразяващо явно неуважение към обществото.

За пълнота следва да се отбележи и значителното разминаване в часовете кога е извършено деянието. Пострадалият Г. твърди, че се е случило около 12.00 часа на обяд. Св. О.Х. твърди, че след 14.00 ч. са извършили опит двамата с постр. Г. да качат бала със слама върху пикапа му. Около 15.00 ч., Г. му споделил, че се били скарали със св. Р. и, че го боли рамото. Пак около 15.00 ч., св. Г. споделил със св. М., че се е подхлъзнал и е паднал. Самият Г. се е обадил около 16.15 ч. в РУ – Ивайловград и е съобщил, че св. Р. го е „ударил с юмрук в областта на гърдите и е скачал върху него“.

Ето защо съдът счита, че прокуратурата е анализирала правилно събрания доказателствен материал, в т.ч. и заключението на назначената съдебно – медицинска експертиза, обстоятелството, че св. Р. е бил в отпуск на посочената дата, положила е усилия да бъдат установени свидетели на случилото се и не е установила данни за престъпление от общ характер.

По ДП няма привлечено обвиняемо лице. Доколкото обаче от заключението на назначената съдебно – медицинска експертиза се установяват данни за престъпление по чл. 130, ал.1 от НК, наблюдаващият прокурор правилно е спрял наказателното производство на осн. чл. 244, ал.1, т.1, вр. с чл. 25, ал.1, т.6 от НПК и е указал на пострадалия, че може да възбуди наказателно производство с тъжба до съответния Районен съд. Що се отнася до допуснатата техническа грешка в изпратеното Уведомление по чл. 50 от НПК, а именно, в номера на досъдебното производство, където е изписано 39/2020 г. по описа на РУ – Ивайловград, съдът счита, че това обстоятелство не нарушава правата на пострадалия, доколкото уведомлението е придружено с Постановлението за спиране, където е отбелязан коректно номера на досъдебното производство, съвпадащ с номера на прокурорската преписка

Водим от горното и на осн. чл.244, ал.5 от НПК, съдът:

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

ОПРЕДЕЛЕНИЕ.

ПОТВЪРЖДАВА Постановление за спиране по ДП № 8/2022 г. по описа на РУ – Ивайловград, представляващо прокурорска преписка № 527/2022 г. по описа на РП- Хасково, ТО – Ивайловград, образувано и водено за престъпление по чл. 131, ал.1, т.12, вр. с чл. 130, ал.1 от НК – за това,дали на 01.02.2022 г. в с. Конници, общ. Ивайловград, Хасковска област , на Х. И. Г. е била причинена лека телесна повреда по хулигански подбуди, изразяваща се в разстройство на здравето, с което наказателното производство е било спряно на осн. чл. 244, ал.1, т.1, вр. с чл. 25, ал.1, т.6 от НПК.

ПРЕКРАТЯВА производството по ЧНД № 2/ 2023 г. по описа на РС – Ивайловград.

Определението не подлежи на обжалване.

Съдия при Районен съд – Ивайловград: _____